

Moskva a Peking varují Indii, že bude lichá. Anglosasové chtějí pokračovat v rozdělování a dobývání, Indie má být použita jako nástroj

- CZ24 News | 29. září 2021

Těžiště globální geopolitiky se definitivně přesunulo do indicko-pacifické oblasti a události posledních dní to ukazují zcela jasně. Včera se ve Washingtonu konal první osobní summit QUAD, čtyřstranného strategického dialogu o bezpečnostních otázkách, který spojuje USA, Indii, Austrálii a Japonsko. Ve skutečnosti „jde o prototyp asijské obdoby NATO, nového politicko-vojenského bloku s charakterem silně proamerickým. Washington se bude snažit vtáhnout do této organizace další země, především proto, aby vedl protičínskou a protiruskou politiku“.

Takovýto stručný a tvrdý popis QUAD nabídl nedávno tajemník ruské bezpečnostní rady Nikolaj Patrušev – a to si na břítká slova nepotrpí. Přestože organizace vznikla již před téměř půldruhým desetiletím, až do letošního jara se konzultace v jejím rámci konaly na expertní a ministerské úrovni. Teprve letos na jaře se uskutečnil první summit čtyř vedoucích představitelů – ovšem – v online formátu. A nyní Joe Biden využil účasti zahraničních lídrů na zasedání Valného shromáždění OSN a svolal je do Washingtonu.

Společně se třemi premiéry – Scottem Morrisonem z Austrálie, Naréndrou Módím z Indie a Jošihidem Sugou z Japonska – se Biden ujme „úsilí o podporu svobodného a otevřeného indo-pacifického regionu“. V projevu v OSN americký prezident uvedl, že „jsme povýšili čtyřstranný bezpečnostní dialog mezi Austrálií, Indií, Japonskem a Spojenými státy, abychom začali řešit otázky od hygienické a epidemiologické bezpečnosti a změny klimatu až po nejmodernější technologie“. Nikdo však Bidenovi nevěří; všichni chápou, že Američané potřebují QUAD, aby se vypořádali nikoli s

globálním oteplováním, ale s Čínou. A Rusko, které je tichomořskou velmocí a zároveň spojencem Číny při přetváření světového řádu.

Skutečnost, že setkání „Kvarteta“ se koná doslova několik dní po oznámení vzniku americko-britsko-australského spolku AUKUS, který se netají svou „obranou“ orientací, zbavuje QUAD možnosti převlékat se za bílé jak padlý sníh. Navíc slovíčkařící Australané neskrývají podstatu toho, co se děje. Jak uvedl premiér Morrison, AUKUS *„hodně přispívá k partnerství čtyř zemí QUAD. Austrálie má partnerství s mnoha zeměmi a věříme, že čtyřstranné partnerství QUAD a třístranné partnerství AUKUS se vzájemně plně doplňují“*.

Ano, doplňují se – Morrison samozřejmě popírá protičínské zaměření obou formátů. Poznamenává, že australský program obnovy armády a flotily jaderných ponorek (program, který byl oznámen při vzniku programu AUKUS) vyvolal *„velký zájem partnerů v Indii“*.

To je nyní hlavní otázka: Do jaké míry je Indie připravena pokračovat ve sbližování s Anglosasy? Protože v doplňující se trojce a kvartetu není sedm zemí, ale pět: USA, Velká Británie, Austrálie, Japonsko a Indie – a pouze ta není součástí anglosaského světa ani závislým státem (jako Japonsko). Indie je plně suverénní mocností, jednou z nejdůležitějších zemí světa. Během studené války navíc Indie vždy vystupovala jako třetí síla (stala se jádrem Hnutí nezúčastněných zemí). Navíc vztahy Dillí s Moskvou byly v těchto letech mnohem užší a důvěryhodnější než vztahy s Washingtonem.

Bipolární svět už dávno neexistuje, ale svět po americku také selhal. Při budování nového světového řádu hraje Indie velmi důležitou roli a její strategické zájmy a vize globální architektury se do značné míry shodují se zájmy Ruska a Číny. Její účast v BRICS a ŠOS proto není náhodná. Přes všechny rozdíly mezi Indií a Čínou má Rusko velký zájem na tom, aby obě velmoci nejen společně hledaly řešení problémů (bilaterálních i mezinárodních), ale také nedovolily vnějším silám, aby jimi manipulovaly. Peking je v tomto smyslu bez viny, zatímco Dillí nyní hraje velmi riskantní hru.

Po rozpadu SSSR hledalo indické vedení novou strategii – při zachování úzkých vztahů s Ruskem, ale s obavami z extrémního posílení Číny, se přiklonilo ke sbližení s USA, a to i ve vojenské oblasti. Ale logika *„nepřítel mého nepřítele je můj přítel“* nefunguje ve prospěch Dillí. Ano, zdá se, že Amerika a Indie mají společný zájem na zadržování Číny, ale jejich postoje jsou velmi odlišné.

Pro USA nepředstavuje Čína jen hrozbu pro jejich moc, ale i výzvu pro globální dominanci. Washington si chce i nadále udržet ideologickou, vojenskou a finanční vedoucí pozici a „řídít národy“. Ne však vojenskou intervencí, ale vytvářením různých koalic, které by kontrolovaly situaci a odrazovaly protivníky, zapojením regionálních mocností, které jsou na ní v té či oné podobě závislé nebo které mají podobné regionální zájmy jako Amerika.

Takto je Indie vychovávána: Buďme spolu přáteli proti Číně. Indický postoj k Číně se však zásadně liší od postoje ostatních států. Indie neusiluje o globální nadvládu, nechce být hegemonem. Čína je jejím nejdůležitějším sousedem, s nímž musí rozvíjet rozmanité a úzké vztahy. Ano, obě země mají územní spory. Ano, Indové se obávají, že budou obklopeni Čínou (a to nejen ekonomicky) – vlivem Pekingu v Pákistánu, Afghánistánu, Myanmaru, Nepálu, na Srí Lance a v celé jihovýchodní Asii.

Čínskou hrozbu v Indii však aktivně podněcují zastánci západní orientace, kteří Indům vštěpují strach z čínské hrozby (podobně jako v Rusku se bojí „čínské expanze“ a „padáním do závislosti na Pekingu“). Rozhodnutí o účasti v Kvartetu je samozřejmě založeno na národních zájmech: Bude se jednat o vyvažování mezi ŠOS, Kvartetem, nakupování zbraní od Ruska i od USA. Aby Čína pochopila, že na nás nelze tlačit a že je zbytečné nás obkličovat.

Ale co nazývají – i američtí „přátelé“ Dillí – čínskou hrozbu? Že Peking investuje obrovské částky v

Pákistánu, že získává přístav na Srí Lance? Říše středu potřebuje přístavy v Arabském moři a Indickém oceánu – pro vývoz i dovoz. Koneckonců úzký Malacký průliv, kterým prochází velká část čínského obchodu, by mohli Anglosasové (přičemž nakonec to nemusí být ani Američané – proč by jinak Austrálie měla jaderné ponorky?) snadno zablokovat. Indický strach z Číny má tedy velmi často „velké oči“ právě proto, že Dillí je nabízeno dívat se na Peking skrze cizí, atlantistické brýle.

Anglosasové chtějí pokračovat v rozdělování a dobývání: jejich hlavním cílem je dnes rozdělit, rozdělit Indii a Čínu. Sázet na roztržku mezi Ruskem a Čínou mohou jen neschopní „stratégové“, ale čínsko-indické vztahy poskytují dostatečný prostor pro kombinace a provokace. A pokud budou úspěšné, zasáhnou celou novou „velkou trojku“ – nejen Indii a Čínu, ale i Rusko, které má na jejím posílení mimořádný zájem a nehodlá si vybírat mezi vztahy s Pekingem a Dillí.

Rusku se společnost, do níž je nyní zapojen Naréndra Módí, silně nelíbí, ale to neznamená, že Moskva podezírá Dillí ze slabosti, neschopnosti hájit své národní zájmy nebo z touhy stát se vojenským spojencem Spojených států (což se samozřejmě nikdy nestane). Ne, Moskva se prostě domnívá, že takové hry jsou špatné nejen pro třístranné vztahy, ale i pro samotnou Indii: Pokusy o využití anglosaských návrhů nemohou být úspěšné. Nedávná zkušenost z Afghánistánu, kde Dillí velmi úzce spolupracovalo s americkými zmocněnci a ignorovalo Taliban, ukazuje, jak to obvykle končí.

Právě proto Nikolaj Patrušev nazývá QUAD „prototypem asijského NATO“, jehož členové jsou vtahováni do protičínských a protiruských plánů, aby si Dillí uvědomilo, jak vážně Moskva bere nové kolo anglosaské hry o Indo-pacifik. Proto před čtrnácti dny tajemník Rady bezpečnosti navštívil indické hlavní město. Moskva věří nejen v přátelské city Dillí, ale také v indickou moudrost – včetně geopolitické.

Autor: Pjotr Akopov